

Aseel Charkies grundlovstale

Taler

Aseel Charkie
Kunstner og aktivist

Dato

5. juni 2026

Sted

Skamlingsbanken, Kolding

1 Tak for at give mig æren af at holde tale her på Skamlingsbanken.

Jeg hedder Aseel, 23 år, Designskole Elev, Koldingenser, palæstinenser og dansker.

5

Mange tror, at mine identiteter som dansker og palæstinenser strider mod hinanden, og kæmper om at få lov til at fylde i mit liv.

10 Sandheden er dog, at jeg ikke kan være det ene uden at være det andet, og at de to identiteter danner hele mig.

15 Siden tidernes morgen, har vores samfund og vores politikere forsøgt at definere, hvad det vil sige at være dansk. Vi har diskuteret pas, rødder, etnicitet, gener og endda også laktose-tolerance. Vi har debatteret det, som om at danskhed var en matematisk ligning, der skulle gå op.

20 Men for mig har de samtaler altid været ret... dumme For man kan ikke måle et menneskes tilhørsforhold med et pas eller en procent. Danskhed er ikke noget, man får tildelt. Det er et valg, man selv tager.

Alligevel bliver min eksistens som person med andenetnisk baggrund ofte behandlet som en trussel mod danskheden. Så jeg er her for at sige: Jeg er ikke en trussel. Jeg er en gave.

25 Faktisk er den kamp, jeg står i, ikke ny. For over 180 år siden, i 1844, stod Laurids Skau her på Skamlingsbanken. Han talte på et tidspunkt, hvor danskheden var presset af tysk indflydelse, og hvor kongen havde bestemt, at man kun måtte tale dansk i parlamentet, hvis man var for dårlig til tysk.

30

Skau sagde dengang: “Hvad er nationalitet? Hvori består det ejendommelige i en Nation?

35 Det, hvori alle mænd og kvinder, gamle og unge ligner hinanden? Er det mad og drikke? Er det klæderne? Eller er det ikke meget mere sproget? Sproget er altså Nationalitetens Repræsentant.”

Selvom der er 183 år mellem mig og Laurids Skau, er vores kamp den samme: Retten til at definere sin egen identitet uden at blive dikteret af systemet.

40

Danskheden findes for mig i de små ting. Den smager af koldskål om sommeren og risengrød om vinteren. Den mærkes i trådene på min hedebosyning, og på ulden i min hjemmestrikkede hue. Den dufter af påskeliljer og margueritter. Den lyder af Birthe Kjær og Gilli.

45

Min danskhed er at sidde på en trappe under solen, ryge en smøg og drikke en kop kaffe fra mit finske Mumi-krus.

Men min danskhed er heller ikke fuldendt uden min arabiskhed.

50

For jeg er ikke mindre dansk, når jeg ringer til min mor og taler arabisk. Jeg er ikke mindre dansk, når jeg rører i gryderne med arabiske retter som Maqloubeh og Moghrabiyeh, eller når jeg går i moskeen for at bede. Jeg er stadig dansk, når jeg fejrer Eid og jeg er stadig dansk, når jeg bærer mit hijab med stolthed.

55

For mig er der ingen konflikt. Jeg er jo ikke udelukkende dansk eller udelukkende palæstinensisk. Selvom at det palæstinensiske blod løber gennem mine vener, er jeg dansk-palæstinenser, de ting danner hele mig.

60

Men jeg må også være ærlig. Samfundet accepterer ikke altid min plads. Når politikere gør min andenetnicitet og min religion til et politisk slagsmål, føles det som om, at de prøver at tvinge mig til at vælge.

65

De taler om integration, som om man skal smide sin arv i skraldespanden for at få lov til at kalde sig dansk. De har en mærkelig fiksering på, hvad vi klæder os i, og hvad vi spiser.

Vi har da danske vegetarer, der aldrig rører flæskesteg – er de nu mindre danske?

70 Selvfølgelig ikke. Spis dit svinekød, det er din frihed – men lad det også være min frihed at lade være.

For hvad er svaret egentlig? Hvad betyder det at være dansk?

75 Måske skal vi lade det være undefinerbart. Det handler ikke om at passe ned i en boks. Det handler om retten til at være sit hele selv – med Højskolesangbøger og Koraner, og Hummus i Royal Copenhagen skåle. Det er her, friheden ligger. Det er her, det virkelige Danmark findes.

80 Bror nu når vi snakker om Hummus ik, så har jeg aldrig kendt til et folk der fråder mere Hummus end danskerne gør, wallah. Og mig?

Jeg er fucking hummus på rugbrød. Den skal i sgu takke mig for, det var da palæstinenserne der opfandt Hummus. Det var så lidt!

85

I dag beder man mig om at skjule min arabiskhed og indhulle mig i en danskhed, som andre har defineret for mig. Men jeg siger som

Laurids Skau: Jeg vil ikke trøste mig med blændværk og løgn.

90

Min arabiskhed og min danskhed kæmper ikke mod hinanden. De smelter sammen. Hvis vi degraderer én del af et menneske, så degraderer vi hele mennesket.

95 Skau sluttede sin tale med at spørge, om danskheden overhovedet findes. Jeg tror, svaret er ja – men den findes kun, hvis den er fri nok til at rumme os alle sammen.

Skål til Danmark, God Grundlovsdag

100

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

105

Tags

Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aseel-charkies-grundlovstale>

110

115

120

125

130

135

140

145